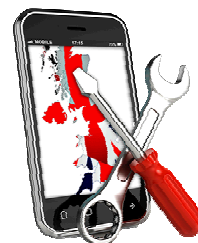

ISKANJE POGREŠANIH OSEB

Handyman Hardware Store 01/04/2005 at 01:39:33 Page1

Banked Ledger
From 01-Mar-2005 to 31-Mar-2005

Date	Report	Batch Type	Reference	Details	Debit	Credit	Cumulative Balance
B10000 Current Bank Account							
Balance at 01/03/2005					2150.00		
16/03/2005	Receipts	JH	*****	Deposit 500.00-05001	8000.00		11150.00
				Priloge: 211 Total	4000.00		
31/03/2005	Payments	JH	*****	Payments Cheques 105 - 111	2707.00		8443.00
31/03/2005	Payments	JH	*****	Bank Charge - Bank Statement 105	45.00		8398.00
31/03/2005	Payments	JH	*****	Cheque March 2005	750.00		7648.00
				Payments JH Total	2502.00		
Balance at 31/03/2005					7648.00		
B30000 Call Account							
Balance at 01/03/2005					0.00		
Balance at 31/03/2005						0.00	
Accountants Total							7648.00

Uvedba novih pooblastil pri iskanju pogršanih oseb (43. člen ZNPPol)

1	Ocena stanja na področju iskanja pogrešanih oseb	4
1.1	Iskanje pogrešane osebe	4
1.2	Zakonodaja pri iskanju pogrešane osebe	5
1.3	Opis problema in predlog rešitve	6
2	Analiza tveganj	9
2.1	Splošna analiza tveganj po posameznih pooblastilih	9
2.1.1	Tveganja pri pridobivanju podatkov od operaterja mobilne telefonije.....	10
2.1.2	Tveganja pri pridobivanju videoposnetkov nadzorne kamere	10
2.1.3	Tveganja pri pregledu osebnih predmetov, prostorov in prevoznih sredstev... ..	11
2.1.4	Tveganja pri vpogledu v podatke, shranjene na računalniku ali drugem mediju informacijske tehnologije	12
2.1.5	Tveganja pri pridobivanju podatkov o plačilnem prometu	12
2.2	Tveganja povezana z nujnostjo pooblastil	13
2.2.1	Tveganje, da je mogoče z obstoječimi pooblastili doseči isti cilj.....	13
2.3	Tveganja v povezavi z izvajanjem pooblastil pri zbiranju podatkov	13
2.3.1	Tveganje, da predlagana pooblastila ne bodo učinkovita za doseg cilja	13
2.3.2	Tveganja v zvezi z odobritvijo posameznih pooblastil.....	13
2.3.3	Tveganje, da bi pri zbiranju podatkov prišlo do prekomernega obsega zbranih podatkov	14
2.3.4	Tveganje posega v pravice tretjih oseb	14
2.3.5	Tveganje, da bo poseg v zasebnost pogrešane osebe nesorazmeren v primerjavi s pravico do življenja in zdravja te osebe	14
2.3.6	Merjenje učinkovitosti predlaganih pooblastil pri iskanju pogrešanih oseb.....	14
2.4	Tveganja povezana z zavarovanjem zbranih podatkov.....	14
2.5	Tveganja povezana z uporabo podatkov	14
2.6	Tveganja povezana s hrambo in uničenjem podatkov	15
3	Upravljanje tveganj	15
3.1	Upravljanje tveganj pri izvajanju posameznih pooblastil	15
3.2	Upravljanje tveganj, povezanih z nujnostjo pooblastil	16
3.3	Upravljanje tveganj v povezavi z izvajanjem pooblastil pri zbiranju podatkov	17
3.3.1	Tveganja, da predlagana pooblastila ne bodo učinkovita za doseg cilja	17
3.3.2	Tveganja v zvezi z odobritvijo posameznih pooblastil.....	17
3.3.3	Tveganja, da bi pri zbiranju podatkov prišlo do prekomernega obsega zbranih podatkov	17
3.3.4	Tveganje posega v pravice tretjih oseb	18

3.3.5	Tveganje, da bo poseg v zasebnost pogošane osebe nesorazmeren v primerjavi s pravico do življenja in zdravja te osebe	18
3.3.6	Merjenje učinkovitosti predlaganih pooblastil pri iskanju pogošanih oseb.....	18
3.4	Upravljanje tveganj, povezanih z zavarovanjem zbranih podatkov	18
3.5	Upravljanje tveganj povezanih z uporabo podatkov	19
3.6	Upravljanje tveganj povezanih s hrambo in uničenjem podatkov	19
4	Test sorazmernosti	19
4.1	Nujnost.....	19
4.2	Primernost in učinkovitost.....	20
4.3	Sorazmernost v ožjem smislu.....	21

1 OCENA STANJA NA PODROČJU ISKANJA POGREŠANIH OSEB

Pogrešana oseba je tista, ki je odsotna iz domačega, družabnega ali poslovnega okolja iz neznanih ali znanih razlogov in je o tem obveščena policija ali to sama odkrije ter je za njeno izsleditev potrebno izvesti določene ukrepe. Gre pravzaprav za osebe, za katere se ne ve, kje so, ne glede na okoliščine izginotja. Poudariti je še potrebno, da glavni element pogrešanja ni samo časovni dejavnik odsotnosti iz okolja, pač pa je potrebno upoštevati tudi logično sprejemljiv čas pogrešanja in vidik preteklih navad osebe, običajev, obnašanja, socialnih stikov ali poklicne dejavnosti. Odsotnost mora torej biti daljša od običajne, predvsem pa nepojasnjena. Oseba je pogrešana toliko časa, dokler ni izsledena ali je na drugačen način ugotovljeno njeno stanje.

Policija letno obravnava okoli 400 primerov pogrešanih oseb. Od tega se jih med 60% in 70% vrne domov samih, policija sama najde okoli 10% vseh iskanih pogrešanih oseb, pri iskanih mladoletnih osebah pa je ta procent višji, med 50% in 60%. Približno 15% oseb je najdenih mrtvih, okoli odstotka primerov pa je takih, kjer so pogrešane osebe žrtve različnih kaznivih dejanj. Starost pogrešanih oseb je zelo različna in je odvisna od vsakega posameznega primera posebej. Javnost seveda najbolj spremlja pogrešanje mladih, mladoletnih in otrok, medtem ko pogrešanje starejših oseb odmeva predvsem v njihovih domačih in delovnih okoljih. Čas pogrešanja osebe je odvisen od posameznih primerov, lahko je to samo nekaj dni, ko minejo »razlogi« za izginotje oz. je v tem času najdena s strani policije, če pa gre za drug vzrok izginotja, potem je čas, preden se oseba pojavi ali najde, lahko daljši. Največji del pogrešanih oseb se vrne po dveh do treh dneh, manjši v nekaj tednih, v obdobjih daljših od nekaj mesecev ali let pa je teh primerov bistveno manj oz. so to le posamični primeri (odvisno tudi od vzroka za odhod pogrešane osebe v vsakem posameznem primeru).

Vzroki za odhod mladoletnikov od doma so različni: težave v šoli, nasilje v družini, raziskovanje, razočaranje v ljubezni..., pri starejših osebah pa so navadno zdravstveni razlogi tisti, ki povzročijo, da oseba postane pogrešana (demenca, bolezensko stanje...). Osebe so lahko pogrešane tudi zaradi izvršitve samomora, ker so doživele nesrečo, lahko pa tudi zaradi finančnih težav oz. katerihkoli drugih razlogov. Kot je videti, načelnega mnenja o razlogih za pogrešanje ni mogoče podati, vsekakor pa je vedenje o življenju pogrešane osebe ključno za iskanje.

1.1 Iskanje pogrešane osebe

Pogrešanje osebe lahko prijavi vsakdo ne glede na to, ali prijavitelj izvira iz družinske, delovne ali širše socialne mreže osebe in ne glede za katero pogrešano osebo gre. Za policijo je bistveno poznavanje pogrešane osebe in sposobnost podaje relevantnih podatkov ob prijavi. Torej mora prijavitelj podatke, kot so individualne fizične in psihične karakteristike pogrešane osebe in okoliščine pogrešanja ter okolja, kjer je pogrešana oseba živel in delal, poznati v največji možni meri. Policija potrebuje tudi osebne podatke pogrešane osebe, fotografijo pogrešane osebe, čas in kraj pogrešanja, natančen osebni opis pogrešane osebe, izjave in vedenje pred pogrešanjem, prejšnje odsotnosti osebe, kateri ukrepi so bili do

prijave že izvedeni, podatki o sorodnikih in prijateljih ter druge okoliščine, ki bi pripomogle k iskanju pogrešane osebe.

Po sprejemu obvestila o pogrešanju ali ugotovitvi okoliščin, ki kažejo na pogrešanje osebe, policija tudi oceni, ali je potrebno takoj izvesti iskalno akcijo na določenem območju. Ravno tako oceni, koga je potrebno vključiti v iskalno akcijo. To so lahko sile za zaščito, reševanje in pomoč, pri tem se opredeli njihovo število, strukturo ipd. Pri organiziranju iskalne akcije nenevarne osebe se lahko vključi vsakogar, ki je pri tem pripravljen sodelovati. Iskanje se izvaja s pregledom določenega območja ali objektov in praviloma v dnevem času. V kolikor z iskalno akcijo oseba ni najdena, policija v nadaljevanju izvaja aktivnosti s klasičnimi operativnimi in drugimi ukrepi in po potrebi iskalno akcijo ponavlja. Klasični operativni in drugi ukrepi so ukrepi v okviru zakonskih pooblastil, ki jih je glede na okoliščine posameznega primera potrebno izvršiti: zbiranje obvestil in informacij, opravljanje razgovorov, preverjanje po evidencah, izvedba iskalnih akcij, sodelovanje s tujimi varnostnimi organi, razpisovanje iskanj ipd. Na podlagi tako pridobljenih podatkov policija ves čas aktivno išče pogrešano osebo, dejstvo pa je, da se z oddaljevanjem od časa, ko je bila neka oseba zaznana kot pogrešana in povečanjem stopnje in obsega preverjenih podatkov, ki jih policija zbere, intenzivnost iskanja zmanjšuje, saj se krog nepreverjenih podatkov o pogrešani osebi in njenem nahajanju realno zmanjšuje. Vse gradivo in dokumentacija o aktivnostih in ugotovitvah se hrani v »Pregledu postopkov in ukrepov za izsleditev iskane osebe«, ki se vodi o pogrešani osebi na policijski enoti, dokler oseba ni najdena.

1.2 Zakonodaja pri iskanju pogrešane osebe

Zakon o nalogah in pooblastilih policije (ZNPPol) v 4. členu določa naloge policije, ki izhajajo iz njenih temeljnih dolžnosti. Tako je v drugi alineji prvega odstavka določeno, da je dolžnost policije preprečevati, odkrivati in preiskovati kazniva dejanja in prekrške, odkrivati in prijematil storilce kaznivih dejanj in prekrškov, drugih iskanj in pogrešanih oseb ter njihovo izročanje pristojnim organom in zbiranje dokazov ter raziskovanje okoliščin, ki so pomembne za ugotovitev premoženjske koristi, ki izvira iz kaznivih dejanj in prekrškov. Zakonodajalec je torej predvidel uporabo pooblastil ob iskanju pogrešanih oseb, samo iskanje oseb pa je opredelil v 43. členu istega zakona. Pri tem je v prvem odstavku navedel posebno skupino iskanj oseb, ki so pogrešane in je glede na okoliščine mogoče domnevati, da potrebujejo pomoč. Ne govorimo torej o iskanjih oseb, ki jih opredeljujejo drugi zakoni (npr. osebe, ki so iskane zaradi sodnih postopkov), pač pa le tistih pogrešanih, ki ustrezajo definiciji iz začetka tega dokumenta in je pri tem glede na okoliščine mogoče domnevati, da potrebujejo pomoč. Policija pri iskanju takih oseb uporablja že naštetih klasičnih operativnih ukrepov, ob določenih pogojih, ki so navedeni v 153. členu Zakona o elektronskih komunikacijah (ZEKom-1) in na način, kot to predvideva Pravilnik o načinu izvajanja 153. člena Zakona o elektronskih komunikacijah (Pravilnik), pa lahko operaterja zaprosi za podatke, potrebne za pridobitev zadnje lokacije opreme za mobilno komunikacijo. To je mogoče zaradi varstva življenjskih interesov posameznika in če je to glede na okoliščine konkretnega primera nujno. Obstajati mora torej utemeljena verjetnost, da je neposredno ogroženo življenje ali telo pogrešane osebe, pogrešana oseba pa je tista, ki:

- je pogrešana zaradi naravnih in drugih nesreč

- se je izgubila oziroma odšla od doma, njeno zdravstveno ali psihično stanje pa je takšno, da nujno potrebuje pomoč
- je življenjsko ogrožena zaradi vremenskih okoliščin, nedostopnosti terena ali drugih objektivnih okoliščin, ki vplivajo na možnost preživetja brez pravočasne pomoči.

Zakonodajalec je v kategorijo življenjsko ogroženih oseb dodal še otroke, mladoletnike ali osebe, ki jim je odvzeta ali omejena poslovna sposobnost, čeprav ob sami prijavi niso izkazani elementi življenjske ogroženosti. Za vse kategorije seveda velja, da mora obstajati domneva, da ima pogrešana oseba pri sebi opremo za mobilno komunikacijo, ne glede na to, čigava last je in ne glede na to, na kakšni podlagi uporablja storitve operaterja. Pri tem mora biti tudi zagotovljeno, da z drugimi ukrepi ni mogoče najti pogrešane osebe, ki se ne odziva na telefonske klice ali je iz razgovora z njo mogoče sklepati, da se je izgubila oz. je v takšnem psihofizičnem stanju, da nujno potrebuje pomoč (5. člen Pravilnika).

Za podatke zaprosi enota, ki iskanje pogrešane osebe izvaja, samo zahtevo pa operaterju posreduje Operativno komunikacijski center Generalne policijske uprave (OKCGPU), torej se policija sama glede na zbrane podatke odloča o uporabi tega pooblastila. Pooblastilo ni namenjeno pridobivanju podatkov za potrebe preiskave kaznivega dejanja in tudi obseg podatkov je omejen le na zadnjo lokacijo opreme za mobilno komunikacijo. V OKC GPU so za izvrševanje določb 153. člena ZEKom-1 in Pravilnika pristojni inšpektorji Oddelka za operativo, s čimer je kontrola nad uporabo pooblastila centralizirana in lažje nadzorovana.

Izginitev osebe iz okolja, kjer živi in dela, navadno ni posledica kaznivega dejanja, so pa v preteklosti že bili posamezni primeri, kjer se je za navideznim odhodom skrivalo hudo kaznivo dejanje. Obravnavanje pogrešanih oseb je namreč mejno področje med izrazito kriminalističnim, policijsko-socialnim in socialnim delom, pri čemer so meje, predvsem na začetku, težko določljive. Zato so naloge pri iskanju pogrešanih oseb vedno zastavljene dokaj široko in ne prilagojene rizičnemu, manjšemu deležu, v katerem so zastopana kazniva dejanja, ki pa sicer predstavljajo večjo družbeno nevarnost in zato tudi terjajo večjo pozornost policije. Zato iskanje pogrešanih oseb, kjer obstaja sum kaznivega dejanja, pri nas krovno ureja poleg že omenjenega ZNPPol-a tudi 148. člen Zakona o kazenskem postopku (ZKP). Kriteriji za določitev suma kaznivega dejanja ob pogrešitvi osebe so policiji znani in predstavljajo okvirno shemo za opredelitev policijskega delovanja ob odkritju pogrešanja. Kriterije se presoja na podlagi pridobljenih obvestil in okoliščin, ki so potrjene z določeno stopnjo verjetnosti in ne na podlagi subjektivne ocene preiskovalca. Preiskovalci uporabljajo pri preiskavi tovrstnih pogrešanj pooblastila iz ZKP, kjer je seveda vrsta pooblastila odvisna od potrebe in stopnje izraženega suma o obstoju posameznega kaznivega dejanja. Tako je recimo za pridobitev podatkov o prometu v elektronskem komunikacijskem omrežju po 149.b členu ZKP potrebno podati razloge za sum, da je bil storjeno, da se izvršuje ali da se pripravlja oziroma organizira kaznivo dejanje, za vpogled oz. preiskavo elektronske naprave po 219.a členu ZKP pa utemeljene razloge za sum, da je bilo storjeno kaznivo dejanje.

1.3 Opis problema in predlog rešitve

Menimo, da je obstoječa zakonodaja primerna za večino primerov iskanja pogrešanih oseb. Le-ta na eni strani omogoča policiji zbirati podatke o pogrešanih osebah in na drugi strani primerno varuje pravico do zasebnosti posameznika. Vsekakor ima policija pri zbiranju podatkov in informacij v primerih iskanja pogrešanih oseb, kjer obstaja sum kaznivega

dejanja, več pooblastil, vendar velja poudariti, da gre le za manjši delež vseh pogrešanj. Pri iskanju razlogov za sum je namreč potrebno ugotovljati, ali so pogrešani žrtve kaznivih dejanj (npr. umor, seksualni delikt, protipravni odvzem prostosti, ugrabitev) in ne kazniva dejanja, zaradi katerih so osebe odšle od doma (nasilje v družini, spolne zlorabe). Tako je policija v ostalih primerih prepuščena iskanju pogrešane osebe s klasičnimi preiskovalnimi metodami, pri čemer je seveda omejena, kdaj sme uporabiti tudi pooblastilo iz 153. člena ZEKom. Zato se postavlja vprašanje, kaj pa v vseh tistih primerih, kjer policija ne zaznava suma kaznivega dejanja in nima pogojev pridobitve podatkov po ZEKom. Potrebno je še enkrat poudariti, da je poznavanje življenja in okoliščin pogrešanja osebe bistveno za kvalitetno iskanje osebe. Le to je mogoče pridobiti z zbiranjem podatkov, kjer pa je policija najprej odvisna od okolice pogrešanega (starši in drugi sorodniki, znanci, sodelavci...) in javnosti (npr. preko medijskih obvestil).

Primeri iz prakse kažejo, da bi določena pooblastila, ki so sicer znana iz Zakona o kazenskem postopku, pripomogla policiji k hitrejši najdbi pogrešane osebe. Zato je policija predlagala spremembo 43. člena ZNPPol, in sicer je v prvih dveh odstavkih ločila primere pogrešanih oseb, kjer je glede na okoliščine mogoče domnevati, da potrebujejo pomoč in drugih iskanih oseb, ki jih določajo drugi zakoni. V tretjem odstavku je navedeno, kaj smejo policisti uporabiti pri iskanju oseb, pri čemer je v mnenju informacijskega pooblaščenca zlasti izpostavljena uporaba termovizije. V svojem mnenju ga enači s hišno preiskavo, kar je pa v nasprotju z mnenjem Višjega sodišča v Ljubljani št. VSL0023321. S termovizijsko kamero policisti le pridobivajo podatke o temperaturi in prikazu razporeditve toplote po površini objekta oziroma terena in ne zbirajo osebnih podatkov, katerim je namenjena presoja vplivov na zasebnost informacijskega pooblaščenca.

V četrtem odstavku pa policija predlaga pooblastila, ki se nanašajo zgolj in samo za iskanje pogrešanih oseb iz prvega odstavka predloga, in sicer tistih oseb, za katere je glede na okoliščine mogoče domnevati, da potrebujejo pomoč. Predlagano je, da smejo policisti:

- od operaterja mobilne telefonije pridobiti podatke o komunikacijah pogrešane osebe s sredstvi mobilne komunikacije (podatki o času in telefonski številki klicane ali kliče osebe ter podatki o naročniku številke),
- od upravljavca pridobiti videoposnetek nadzorne kamere, če je glede na okoliščine mogoče domnevati, da se je pogrešana oseba zadrževala na določenem območju,
- opraviti pregled osebnih predmetov, prostorov in prevoznih sredstev, ki jih je pogrešana oseba uporabljala za bivanje oziroma za življenje,
- opraviti vpogled v podatke, shranjene na računalniku ali drugem mediju informacijske tehnologije pogrešane osebe,
- od banke pridobiti podatke o plačilnem prometu (kraj in čas finančne transakcije) pogrešane osebe.

Predlagana pooblastila bi policiji omogočila pridobiti podatke, s pomočjo katerih bi lahko pogrešano osebo našli hitreje in ji posledično tudi hitreje nudili pomoč. Vsa pooblastila so mišljena kot skrajni ukrep, ko predhodno opisan način pridobivanja informacij pri iskanju pogrešane osebe ne obrodi sadov. V takih primerih mora policija iskati podatke o osebi, saj le dobro poznavanje pogrešane osebe lahko nudi dovolj informacij, da bi lahko policija iskala pogrešano osebo naprej. Pri tem bi veljalo poudariti in navesti tudi, da so v nekaterih

primerih bližnji pogrešanega sami iskali pomoč po pridobivanju podatkov (tudi nelegalno), saj jim policija v okviru obstoječih pooblastil tega ni mogla zagotoviti¹. Tovrstno iskanje pomoči staršev nikakor ne gre enačiti s primerom, ki ga informacijski pooblaščenec navaja v svojih pripombah in konkretno opiše v opombi št. 4. Prizadeti bodo v trenutku nemoči vedno iskali rešitve, tudi nelegalne, policija pa mora v vseh teh primerih odkloniti njihovo pomoč in biti izpostavljena negativizmu, ki se širi zaradi omejenih zakonskih okvirjev².

S pridobitvijo **podatkov od operaterja mobilne telefonije**:

- Datum, ura (čas), telefonska številka in podatki o naročniku klicane osebe
- Datum, ura (čas), telefonska številka in podatki o naročniku kličoče osebe
- Oba kriterija veljata tako za storitev glasovnega klica kot sporočila v obliki SMS in MMS

policija pridobi možnost širitve socialnega kroga pogrešane osebe. Praksa kaže, da bližnji ne poznajo socialnega kroga določene osebe, s prehodom iz otroštva v mladostno obdobje in tudi polnoletno obdobje, pa se ta vez pretrga in npr. domači ne morejo več nuditi niti osnovne informacije, s kom se pogrešana oseba družijo. V takih primerih bi policija že takoj na začetku lahko zaznala več podrobnosti o življenju pogrešanega in vsebini pridobljenih informacij s pogovori s klicanimi oz. kličočimi osebami prilagodila iskanje. Zahtevo poda policija preko OKC GPU, ki že do sedaj upravlja pridobivanje podatkov iz 153. člena ZEKom.

Pri preiskavi pogrešanih oseb se policija že do sedaj poslužuje **pregledov posnetkov z videonadzornih sistemov** na javnih krajih. Vsekakor so »predmet obravnave« videoposnetki, ki se nanašajo na čas in kraj izginotja osebe, pri čemer je potrebno pridobiti te posnetke čimprej, saj jih upravljavci različno dolgo hranijo. Pridobitev posnetkov, in ne samo vpogled, je potreben zaradi nadaljnega iskanja drugih oseb, ki bi lahko v tistem času na tistem področju nudile več informacij o pogrešani osebi. Kasneje se zaradi različnih protokolov posnetki pri upravljavcu brišejo, zaradi česar se policija ne more več posluževati pregleda.

Pri **pregledu osebnih predmetov, prostorov in prevoznih sredstev** policija skuša ugotoviti, ali je pogrešana oseba odhod načrtovala (prazne omare, poslovilna pisma...) in v nadaljevanju tudi možnost pridobitve informacij o socialnem krogu pogrešane osebe. Le-to lahko policija opravi z dovoljenjem bližnjega, s katerim pogrešana oseba živi v skupnem gospodinjstvu, ko pa pogrešana oseba ne živi v skupnem gospodinjstvu, pa na podlagi odredbe preiskovalnega sodnika.

Pri **vpogledu v podatke, shranjene na računalniku ali drugem mediju informacijske tehnologije** policija pridobiva podatke o socialnem krogu pogrešane osebe, vsekakor pa lahko tudi o vzroku za izginotje. V današnji informacijski dobi je računalniško omrežje večkrat osnovno komunikacijsko orodje, zato policija tudi predlaga vpogled v te podatke. To je bila do sedaj v javnosti tudi največkrat izražena želja in po odgovoru policije, ki tega ni mogla opraviti, tudi največkrat izraženo ogorčenje.

---

¹ Starši pogrešanega 18 letnika iz Ljubljane so policijo prosili, da bi računalnik pogrešanega pregledali, vendar policija tega ni storila.

² Tako so npr. v enem zadnjih primerov svojci pogrešane osebe v pismo policiji zapisali, da ne vedo več, kaj bi se še spomnili, da bi policija lahko prišla do zadnjih klicev pogrešane osebe in pri tem navajajo, da jim »zakomplicirano varstvo podatkov ni jasno in da bi v tako resnih primerih policija morala pridobiti te podatke in ne razumejo zakaj temu ni tako in prosijo policijo za ta ukrep...(pismo z dne 15.8.2016)

Podatki o plačilnem prometu (kraj in čas transakcije) nudi policiji vpogled v morebitno gibanje osebe in ugotavljanju, ali je oseba še živa. Pri tem npr. količina denarja ali s kom je oseba poslovala ni pomembna za iskanje pogrešanih oseb.

V 5., 6. in 7. odstavku predlog navaja varnostne mehanizme pred zlorabo pooblastil. Ne glede na to, da ta dokument opisuje le oceno učinkov na varstvo osebnih podatkov in ne varstvo zasebnosti, je to dvoje neločljivo povezano, zato tudi opis v mnogočem presega namen. Tako je varovalka preiskovalnega sodnika kot garanta namenjena predvsem varovanju zasebnosti posameznika pred delom policije, pri čemer pa je tudi varovanje osebnih podatkov podvrženo tej kategoriji. Vlogo preiskovalnega sodnika v takih primerih je policiji pravzaprav predlagalo Ministrstvo za pravosodje pri dosedanjem medresorskem usklajevanju predloga ZNPPol.

Zbrane podatke sme policija uporabiti le za namen iskanja pogrešane osebe. Ko je oseba najdena, se najdeno osebo seznaniti z zbranimi podatki, zbrane podatke pa se uniči. Seveda se postavlja vprašanje, ali bi lahko policija uporabila zbrane podatke v primerih, ko bi v času iskanja prišla do informacij, ki bi kazale na sum storitve kaznivega dejanja nad osebo, npr. pri obdukciji najdenega trupla pogrešane osebe bi ugotovili okoliščine, ki bi kazale na kaznivo dejanje umora. Menimo, da bi v tem primeru policija morala preiskovalnega sodnika in tožilca seznaniti z vsemi podatki in jih uporabiti v skladu z navodili tožilstva. Zbiranje podatkov je torej ves čas namenjeno zgolj in samo iskanju pogrešane osebe, z namenom, da se ji nudi pomoč, če to potrebuje.

2 ANALIZA TVEGANJ

Vsekakor predlagana pooblastila predstavljajo hud poseg v zasebnost posameznika, pri čemer je seveda izkazano tudi tveganje za neupravičene posege v človekove pravice. Vsako policijsko pooblastilo pomeni določen poseg v človekove pravice, zato se lahko uporabi le pod pogoji, ki so določeni v zakonu in na način, kot je opredeljen v zakonu ali podzakonskem aktu. Zbiranje in obdelava osebnih podatkov za izvajanje policijskih nalog je torej le ena od oblik posegov v varstvo osebnih podatkov, katerim se pri iskanju pogrešanih oseb policija težko izogne. Sama narava dela je seveda vedno usmerjena k dajanju prednosti neinvazivnim pooblastilom pri iskanju pogrešane osebe pred invazivnimi, vendar je nemogoče pričakovati, da bo zgolj s t.i. klasičnimi metodami dela (glej poglavje 1.1.) mogoče pridobiti dovolj informacij za uspešno iskanje pogrešane osebe. Tako mora policija ob uvajanju novih policijskih pooblastil oziroma ob širitvi obstoječih pooblastil skozi presojo njihovega vpliva na zasebnost, identificirati tudi vsa možna tveganja. Le na tak način lahko celovito in pravočasno predvidi ustrezne možnosti upravljanja s posameznimi tveganji in jih s tem bistveno zmanjšati na raven primernosti, nujnosti in sorazmernosti.

Za lažje razumevanje tveganj v nadaljevanju najprej podajamo splošno analizo tveganj za vsako pooblastilo posebej.

2.1 Splošna analiza tveganj po posameznih pooblastilih

2.1.1 Tveganja pri pridobivanju podatkov od operaterja mobilne telefonije

Policija od operaterja mobilne telefonije pridobi podatke o komunikacijah pogrešane osebe s sredstvi mobilne komunikacije. Pri tem potrebuje podatke o času in telefonski številki klicane ali kliče osebe ter podatke o naročniku številke, tako klicanega kot kličelega. Za potrebe iskanja osebe je čas klicanja, datum in ura, ne trajanje, nujno potreben, saj je namen policije iskati podatke o pogrešanem od zadnjega klica v preteklost. Podatke o pogrešanem bi iskala tako pri osebah, ki jih je oseba klicala, kot pri osebah, ki so osebo klicale. Za podatke zaprosi policija preko OKC GPU, ki je v tem primeru kontrolor pred neupravičenim pridobivanjem podatkov. Tako poteka pridobivanje podatkov po 153. členu ZEKom že do sedaj.

Obstaja verjetnost, da pogrešana oseba z nobeno osebo ni komunicirala o razlogih oz. načrtih za pogrešanje, vendar se je v preteklosti že večkrat izkazalo, da ravno tisti, s katerimi je pogrešana oseba komunicirala v zadnjih dnevih pred izginotjem, ve največ o tem. O tem govori tudi strokovna literatura, ki vedno znova poudarja, da je za uspešno iskanje pogrešane osebe potrebno najti osebe, s katerimi je imela zadnje kontakte. Z objavo pogrešane osebe v medijih se nekatere osebe vzpodbudi, da bi sporočila dodatne podatke o pogrešani osebi, vendar je tako javljanje ravno v kategoriji mladih polnoletnih oseb prej nezaželeno kot pa izvedljivo.

Pojavlja se vprašanje, za koliko časa nazaj naj policija zaprosi za podatke. Pri tem pride do prekomernega kopičenja podatkov, saj operater lahko ponudi podatke za čas do treh mesecev, za kar bi policija tudi zaprosila. Menimo, da s sistematičnim klicanjem oseb in zbiranjem obvestil od njih lahko do osebe izpred treh mesecev pridemo v izredno redkih primerih, nikakor pa se jim ne moremo odpovedati. Pri tem je pomemben še en segment, da bo ob morebitni najdbi trupla že več kot tri mesece pogrešane osebe, pri kateri bi ugotovili smrt zaradi kaznivega dejanja, vse te podatke izgubili. Nadaljnje preiskovanje kaznivega dejanja bi bilo s tem v veliki meri onemogočeno. Seveda je vprašljivo takšno, sicer namensko upravičeno zbiranje podatkov, vendar je v tem primeru le tožilec in kasneje sodnik tisti, ki bi tako pridobljeni dokaz pretehtal.

Pri pridobitvi podatkov od mobilnega operaterja policija pridobi tudi podatke o tretjih osebah, to je tistih, ki jih je pogrešana oseba klicala oz. so jo klicali. Policija bi s temi osebami opravila razgovor s ciljem iskanja oseb, pri čemer bi jih že pri tem seznanila, da ima o njih zbran osebni podatek.

2.1.2 Tveganja pri pridobivanju videoposnetkov nadzorne kamere

Videoposnetki nadzorne kamere predstavljajo informacijo, kjer policija poskuša ciljno poiskati pogrešano osebo, pri tem pa seveda opazi tudi osebe, ki so ali niso v povezavi s pogrešano osebo. Osnovni namen pregleda in pridobitve posnetka je spremljanje gibanja pogrešane osebe, katero lahko policija na ta način identificira v času in prostoru. Nema lokrat je ravno ta ukrep največ pripomogel k razjasnitvi pogrešanja, pri čemer je policija vedno bila odvisna od upravljavca videonadzornega sistema. Policija želi s tem pooblastilom postati neodvisna od upravljavca sistema.

Policija lahko videoposnetek pregleda in ga po potrebi pridobi, seveda če je na posnetku pogrešana oseba. Pri tem upravljavcu poda natančne informacije za katero obdobje in prostor potrebuje posnetek. Le tega določajo predhodno pridobljene informacije, pri čemer obstaja tveganje pridobivanja posnetkov za predolgo časovno obdobje. Menimo, da je to

mogoče regulirati s primerno pridobljenimi informacijami in poročilom o pregledu videoposnetka, kjer mora policist opisati vsebino videoposnetka. Predolgemu časovnemu obdobju se izognemo tudi z dejstvom, da je za namen iskanja pogrešane osebe mogoče s predlaganim pooblastilom pridobiti le posnetke s pogrešano osebo na njih.

Današnji videonadzorni sistemi shranjujejo posnetke na medije informacijske tehnologije, kar v določenih primerih pomeni tudi poseg v informacijsko tehnologijo. Zato se pri postopku pridobivanja posnetkov predvideva pomoč upravljavca, pri čemer pa se policija zaveda finančnih posledic, ki morebiti lahko nastopijo (plačilo strokovnjaka za pridobitev posnetkov, plačilo posnetka ipd.). Pri pregledu in pridobivanju videoposnetka mora biti policija tudi pozorna na kvaliteto posnetkov in natančnost podatkov. V kolikor je kvaliteta posnetka izrazito slaba in posnetek kot tak ne bi mogel podati informacije o pogrešani osebi, takega posnetka policija ne potrebuje. Prav tako mora policija preveriti uro na videonadzornem sistemu in jo uskladiti s pravo uro, da pri nadaljnji analizi vsebine posnetka ne bi prišlo do napačnih zaključkov.

Na posnetku so zajete tudi osebe, ki neposredne povezave s pogrešanim nimajo. Policija ne more zagotoviti, da bo vse te osebe identificirala, zaradi česar jih tudi ne bo mogla obvestiti o dejstvu, da policija hrani posnetke o njihovem gibanju.

2.1.3 Tveganja pri pregledu osebnih predmetov, prostorov in prevoznih sredstev

Pregled osebnih predmetov, prostorov in prevoznih sredstev, ki jih je pogrešana oseba uporabljala za bivanje oziroma za življenje, policija opravi z dovoljenjem osebe, ki živi v skupnem gospodinjstvu s pogrešanim. V kolikor bližnja oseba ne živi v skupnem gospodinjstvu, pa smejo policisti opraviti pregled na podlagi odredbe preiskovalnega sodnika, če je to nujno za razjasnitev okoliščin pogrešitve in izsleditev pogrešane osebe. Vloga preiskovalnega sodnika v tem in naslednjih dveh pooblastilih je že opisana, pri čemer pa se preiskovalni sodnik odloči o ukrepih, ki ne sme biti daljši od 24 ur.

S takim pregledom policija pridobi morebitne podatke o pogrešani osebi, ki bi pripomogli k lažjemu iskanju. Pri tem lahko pridobi tudi osebne podatke, ki presegajo namen iskanja pogrešanih oseb, vendar jih ne uporablja, če niso povezani z iskanjem. Predlog tudi uporablja besedo pregled, kjer intenzivnost posega v zasebnost razmejuje to pooblastilo od preiskave.

Zasebni prostor posameznika lahko nudi dovolj informacij za iskanje pogrešane osebe, vsekakor pa pri tem policija nima namena preiskovati skritih prostorov, saj tudi informacije, ki jih išče v zvezi s pogrešanjem, ni pričakovati v skritih prostorih. Policija poskuša pridobiti pregled nad tem, ali je oseba odšla načrtovano (prazne omare, razmetanost ipd.) ali ne (morda znake kaznivega dejanja) in nenazadnje pridobiti osebne podatke oseb iz socialnega kroga pogrešane osebe.

Za osebe, ki živijo v skupnem gospodinjstvu s pogrešano osebo obstaja tveganje, da ne bi razumela invazivne narave tega posega v tudi njeno zasebnost. Policija se sicer trudi pojasniti okoliščine v celoti, pri čemer pa praksa kaže, da so že sami sostanovalci zainteresirani za pregled predmetov, prostora in prevoznih sredstev.

Obstaja precejšnje tveganje, da se preiskovalni sodniki ne bodo odločali za s predlaganim pooblastilom pregled prostora. Predlog za uporabo preiskovalnega sodnika kot garanta je sicer podalo Ministrstvo za pravosodje, vendar so sodniki pri svojih odločitvah o uporabi

pooblastil samostojni, pri čemer je za pričakovati, da bodo še vedno hoteli znake kaznivega dejanja, čeprav je pooblastilo izrazito namenjeno primerom, kjer znakov kaznivega dejanja ni. Pri tem tudi ni še znano, kateri odločitveni dejavnik bo sodnik izbral, o čemer bo verjetno še pred uvedbo pooblastila seznanjen preko notranjih usposabljanj sodniških vrst.

Pri pregledu prostorov lahko policija zazna tudi znake, ki kažejo na kaznivo dejanje. V duhu te informacije je to pooblastilo res nujno potrebno, saj policija ne more biti vedno odvisna od voljnosti posameznika za sodelovanje s policijo.

2.1.4 Tveganja pri vpogledu v podatke, shranjene na računalniku ali drugem mediju informacijske tehnologije

Vpogled v podatke, shranjene na računalniku ali drugem mediju informacijske tehnologije pogrešane osebe je do sedaj predstavljal največji problem v odnosu policije do bližnjih pogrešane osebe. Le-ti so od policije pričakovali, da bo lahko pregledala vsebino računalnika, elektronsko pošto, družbena omrežja ipd. Policija tega seveda ni mogla storiti, zaradi česar so bližnji sami iskali pot do podatkov in jih v posameznih primerih tudi predstavili policistom. Tudi za to pooblastilo je predvidena odobritev preiskovalnega sodnika kot garanta policijskega postopka, pri čemer pa se pojavlja že opisano tveganje, da preiskovalni sodniki ne bodo sledili predlogom policije.

Glede na stanje v družbi in dejstvo, da smo v računalniškem obdobju, lahko utemeljeno pričakujemo, da bo pooblastilo učinkovito za doseg cilja. Cilj je v končni fazi poiskati pogrešano osebo, v osnovi pa gre za postopek, kjer lahko policija izve čimveč o pogrešani osebi in njenem socialnem krogu.

Ukrep je skrajn in uporaben le v redkih primerih, ko s klasičnimi metodami policija ne more več poiskati novih informacij za iskanje pogrešane osebe. Pri pregledu informacijske opreme je nujno potrebno sodelovanje strokovnjaka informacijske tehnologije, ki bo policistu omogočil vpogled v podatke. Podatke policija ne bo snemala in ne bo pridobivala, zakon bi ji omogočil le vpogled.

Ne glede na to, da govorimo zgolj o vpogledu, je potrebno povedati, da lahko oseba, ki opravlja vpogled v računalnik, osebne podatke vseeno pridobi, saj se z njimi preko računalnika srečuje. Pri tem tudi o osebah, ki pogrešanega niso nikoli videle in morda imele z njim le enkratni stik. O vpogledu bo policist napisal poročilo, pri čemer pa ni mogoče zagotoviti, da ne bi prišlo do prekomernega obsega zbiranja podatkov.

Policija bi s tem ukrepom pregleda računalnika in druge medije informacijske tehnologije pregledovala vsebino s ciljem iskanja izsleditve pogrešane osebe. Pri tem so poleg osnovne vsebine računalnika policiji zanimivi podatki iz internetnega načina komuniciranja (elektronska pošta, družabna omrežja....), pri čemer pa zgolj z vpogledom ne bo mogla vstopati v zavarovane programe. Ukrep kot vpogled je mišljen le do intenzivnosti, ki ne dosega pojma preiskava.

2.1.5 Tveganja pri pridobivanju podatkov o plačilnem prometu

Kraj in čas finančne transakcije pogrešane osebe bi policija pridobila na podlagi odredbe preiskovalnega sodnika, kot je to določeno za predhodni pooblastili (poglavji 2.2.3 in 2.2.4). Za potrebe iskanja oseb je to tudi zadosten obseg podatkov, saj bi s tem pridobili podatek o

gibanju pogrešane osebe. Podatek o zadnji transakciji je policija večinoma že sedaj uspela pridobiti od banke pri čemer se je sklicevala na 4. člen ZNPPol, vendar je v nekaterih primerih banka zavrnila zaprosilo. V takih primerih policija ni imela možnosti vztrajati pri zahtevi podatka in zato tudi ni vztrajala pri zaprosilu.

Pogrešana oseba lahko v času pogrešanja izvaja transakcije preko bančnega računa ali dviguje sredstva z računa. Obstaja tudi možnost, da nekdo drug opravlja transakcijo, kar bo s preverjanjem tudi ugotovljeno in morda zaznan sum kaznivega dejanja.

Glede na vsebino pooblastila policija pridobi podatke o plačilnem prometu pogrešane osebe, pri čemer ni predvideno obdobje, za katero naj bi zaprosila preiskovalnega sodnika. Na tem mestu vsekakor velja poudariti tveganje pred prevelikim obsegom zbiranja podatkov, pri čemer mora preiskovalni sodnik v odredbi omejiti tudi obdobje pridobitve podatka. Obdobje je vezano na iskanje pogrešane osebe in odvisno od predhodno zbranih obvestil, ki jih policija v predlogu za pridobitev predstavi preiskovalnemu sodniku.

2.2 Tveganja povezana z nujnostjo pooblastil

2.2.1 Tveganje, da je mogoče z obstoječimi pooblastili doseči isti cilj

Ob pregledu dosedanjih pooblastil, ki se nanašajo na iskanje pogrešanih oseb, za katere je glede na okoliščine mogoče domnevati, da potrebujejo pomoč, je policija spremljala predvsem cilj najdbe osebe z zagotovitvijo čimprejšnje pomoči. Obstoječa pooblastila so primerna za okolje, v katerih se o pogrešanih osebah v njenem socialnem okolju ve toliko, da lahko na osnovi zbranih pooblastil sklepamo, kje iskati. Z oddaljevanjem posameznika od okolja pa policija izgublja informacije, s katerim si pomaga pri iskanju osebe. V takih primerih bi policija morala pridobiti podatke na mestih, ki jih trenutna pooblastila ne omogočajo.

2.3 Tveganja v povezavi z izvajanjem pooblastil pri zbiranju podatkov

Ne glede na to, da so predlagana pooblastila dokaj različna in na različen način vplivajo na zasebnost posameznika, se tveganja pri zbiranju podatkov večinoma ponavljajo za vsako izmed pooblastil.

2.3.1 Tveganje, da predlagana pooblastila ne bodo učinkovita za doseg cilja

Nikakor ni mogoče zagotoviti, da bodo predlagana pooblastila vedno učinkovita pri iskanju pogrešanih oseb. Vendar so plod dosedanjih izkušenj policije pri iskanju pogrešanih oseb in nenazadnje izhajajo tudi iz predlogov bližnjih. Ni predvideno, da se bo pri vsakem pogrešanju uporabilo vsa predlagana pooblastila, pač pa le tisto, ki bi v tistem trenutku lahko najbolje pripomoglo pri iskanju pogrešanih oseb.

2.3.2 Tveganja v zvezi z odobritvijo posameznih pooblastil

Preiskovalni sodnik in OKC GPU bodo odobrili ukrepe na podlagi pisnih zaprosil policista, ki išče pogrešano osebo. Pri tem so odvisni od opisa, ki ga policist poda in večkrat nimajo v celoti pregleda nad realno potrebo izvedbe ukrepa. Prav tako obstaja tveganje, da bodo

prijavitelji pri prijavo pogrešanja prijavili tudi ogroženost in s tem v bistvu vplivali na odobritev posameznega ukrepa (poglavje 2.2.5).

Obstaja tudi tveganje, da se odobritev posameznih pooblastil ne bo mešalo z odobritvijo preiskovalnih dejanj in drugih postopkih v kazenskih zadevah. Pri tem lahko tisti, ki odobri pooblastilo zahteva dokazne standarde iz kazensko procesne zakonodaje, ki pa seveda v tistem trenutku niso dosegljivi, saj suma kaznivega dejanja ni.

2.3.3 Tveganje, da bi pri zbiranju podatkov prišlo do prekomernega obsega zbranih podatkov

Tako tveganje vsekakor obstaja in se lahko pojavi predvsem zaradi slabe opredelitve časovnega obdobja, za katerega je potrebno zbrati podatke in zaradi neselektivnega zbiranja podatkov pri pooblastilih, ki predvidevajo preglede in vpoglede v osebne podatke.

2.3.4 Tveganje posega v pravice tretjih oseb

Predlagana pooblastila so usmerjena v zbiranje podatkov o pogrešanih osebah. Pri tem pa nikakor ni mogoče zagotoviti, da se bo zbiralo podatke le o pogrešanih osebah, pač pa tudi o osebah, s katerimi je pogrešana oseba bila, hote ali nehote v stiku.

2.3.5 Tveganje, da bo poseg v zasebnost pogrešane osebe nesorazmeren v primerjavi s pravico do življenja in zdravja te osebe

Že osnovni namen predlaganih pooblastil je vezan na iskanje tistih pogrešanih oseb, za katere je glede na okoliščine mogoče domnevati, da potrebujejo pomoč. Obstaja seveda tveganje, da že prijavitelj zaradi občutka večje učinkovitosti dela policije predstavi pogrešanje osebe, ki potrebuje tako pomoč, v nadaljevanju pa policija brez preverjanja sledi takemu opisu primera.

2.3.6 Merjenje učinkovitosti predlaganih pooblastil pri iskanju pogrešanih oseb

Popolnoma mogoče je, da le eno predlagano pooblastilo ne bo dalo rezultata pri iskanju pogrešanih oseb, pač pa kombinacija novih pooblastil z dosedanjim delom. Tako bo zelo težko opredeliti, v kolikih primerih je novo pooblastilo pripomoglo k najdbi pogrešane osebe.

2.4 Tveganja povezana z zavarovanjem zbranih podatkov

Podatki so poleg Pregleda postopkov in ukrepov za izsleditev iskane osebe shranjeni tudi v elektronski obliki v programu za pisarniško poslovanje. Opazna je razdrobljenost podatkov in kljub temu, da so shranjeni na policijski enoti ni dobrega pregleda nad tem, kdo ima pregled nad podatki.

2.5 Tveganja povezana z uporabo podatkov

Podatki, zbrani z uporabo predlaganih pooblastil, so v osnovi namenjeni zgolj iskanju pogrešane osebe. V preteklosti se je že zgodilo, da je bilo najdeno truplo pogrešane osebe po daljšem časovnem obdobju, ob pregledu trupla pa so bili ugotovljeni znaki kaznivega dejanja. V takih primerih obstaja verjetnost, da bodo podatki, pridobljeni z uporabo novih predlaganih pooblastil, postali informacije za preiskavo kaznivega dejanja, ki je v neposredni povezavi s kaznivim dejanjem.

Pri zbiranju podatkov je tudi mogoče, da le-ti nudijo informacijo za preiskavo drugega kaznivega dejanja, ki ni v povezavi s pogrešanjem. O uporabi takega podatka bo policija obvestila pristojno tožilstvo.

2.6 Tveganja povezana s hrambo in uničenjem podatkov

Podatke o pogrešani osebi se hranijo do najdbe osebe. Tako obstaja verjetnost izredno dolgega hranjenja podatkov, pri čemer se vsi zbrani podatki ob najdbi osebe uničijo. Pri tem se lahko navede tudi tveganje, ki je opisano v poglavju 2.3.

3 UPRAVLJANJE TVEGANJ

3.1 Upravljanje tveganj pri izvajanju posameznih pooblastil

Že 43. člen ZNPPol poleg predlaganih pooblastil pri iskanju pogrešanih oseb predvideva tudi vrsto varoval za upravljanje tveganj. Z varovali poskuša policija na eni strani minimizirati posege v človekove pravice in jih uporabljati čimbolj transparentno, po drugi strani pa naštetá pooblastila vendarle omogočajo kvalitetnejše in hitrejše delo policije pri iskanju pogrešane osebe in s tem reševanju življenj. Varovala, ki izhajajo že iz osnovnega predloga spremembe 43. člena ZNPPol so:

- Pooblastila je mogoče uporabiti le za iskanje tiste pogrešane osebe, za katero je mogoče domnevati, da potrebujejo pomoč (prvi odstavek 43. člena), kar je v četrtem odstavku 43. člena še ponovno poudarjeno,
- Za pridobitev podatkov od operaterja mobilne telefonije je navedeno, za katere vrste podatkov policija lahko zaprosi in kdo je regularni organ v policiji
- Za pregled osebnih predmetov, prostorov in prevoznih sredstev je navedeno, da mora obstajati verjetnost, da jih je pogrešana oseba uporabljala za bivanje oziroma življenje in da ga lahko dovoli oseba, ki živi v skupnem gospodinjstvu s pogrešano osebo. V primerih, ko oseba ne živi v skupnem gospodinjstvu s pogrešano osebo, je predvidena odredba preiskovalnega sodnika.
- Za vpogled v podatke, shranjene na računalniku ali drugem mediju informacijske tehnologije mora biti izkazana verjetnost, da je ta tehnologija od pogrešane osebe in v nadaljevanju je potrebna odredba preiskovalnega sodnika

- Za pridobivanje podatkov o plačilnem prometu je natančno navedeno, da mora biti od pogrešane osebe, pridobi se lahko le kraj in čas finančne transakcije in kumulativno na ta dva pogoja mora imeti policija odredbo preiskovalnega sodnika.
- Preiskovalni sodnik lahko izda odredbo le ob pogoju, če je to nujno potrebno za razjasnitev okoliščin pogrešitve in njeno izsleditev, pri čemer še vedno velja pogoj, da pogrešana oseba potrebuje pomoč. Iz tega izhaja, da je uporaba predlaganih pooblastil pogojena že s predhodnimi ukrepi policije za izsleditev osebe, ti ukrepi pa niso pripomogli k najdbi osebe.
- Vsi s predlaganimi pooblastili pridobljeni podatki smejo biti uporabljeni le za namen iskanja pogrešane osebe, za katere je glede na okoliščine mogoče domnevati, da potrebujejo pomoč, in sicer na način in v obsegu, ki so nujno potrebni za ugotavljanje okoliščin pri iskanju pogrešane osebe.
- S podatki je potrebno ravnati še posebej skrbno, ob najdbi osebe pa jo je potrebno seznaniti z zbranimi podatki
- Predviden je tudi interni akt za način iskanja pogrešanih oseb, ki sicer v policiji že obstaja in je trenutno v temeljiti prenovi. Pri tem bodo vnesene tudi varovalke za upravljanje tveganj, ki jih bo izkazal ta dokument in na katere nas bodo opozorili strokovni organi.

3.2 Upravljanje tveganj, povezanih z nujnostjo pooblastil

Predlagana pooblastila sme policija uporabiti le v tistih skrajnih primerih, kjer t.i. klasične metode iskanja ne obrodijo sadov, pri tem pa znakov kaznivega dejanja tudi ni odkrila. V tabeli podajamo opis, kako se je do sedaj ravnalo v primerih, ko je policija prišla do potrebe po uporabi predlaganega pooblastila. Iz tabele je razvidno, da praktično v nobenem primeru policija ni mogla pridobiti podatkov z obstoječimi pooblastili. Pri tem ni za zanemariti dejstva, da bi drugače, torej nelegalno pridobljeni podatki o pogrešani osebi ob kasnejši preiskavi morebitnega kaznivega dejanja predstavljali resen problem veljavnosti dokaza.

Predlagano pooblastilo ³	Obstoječi ukrep
Pridobivanje podatkov od operaterja mobilne telefonije	Pridobivanje podatkov od operaterja mobilne telefonije v predlaganem obsegu ni mogoč, v kolikor ne gre za kaznivo dejanje ali pogoj iz 153. člena ZEKom (manj podatkov). Objava v medijih in zbiranje obvestil deloma nadomesti iskanje oseb, s katerimi je imela oseba zadnji kontakt, vendar je ukrep odvisen od privolitve svojcev in prostovoljnega javljanja oseb.
Pridobivanje videoposnetkov nadzorne kamere	Policija lahko z dovoljenjem upravljavca videonadzornega sistema opravi pregled in pridobi relevantne posnetke videonadzornih

³ Glej opis pooblastil v poglavju 1.3

	sistemov.
Pregled osebnih predmetov, prostorov in prevoznih sredstev	Policija ne more opraviti pregleda osebnih predmetov, prostorov in prevoznih sredstev.
Vpogled v podatke, shranjene na računalniku ali drugem mediju informacijske tehnologije	Policija ne more vpogledati v podatke, shranjene na računalniku ali drugem mediju informacijske tehnologije.
Pridobivanje podatkov o plačilnem prometu	Podatke o plačilnem prometu policija ne more pridobiti. Nekatere banke dajo policiji kraj in čas zadnje transakcije.

Predlagana pooblastila so torej nujna v vseh tistih primerih, ko manj invazivne metode ne pripomorejo k najdbi osebe, hkrati pa je utemeljeno pričakovati, da je podatke mogoče zbrati na mestih, ki jih nova pooblastila predlagajo. Utemeljitev možnosti pridobitve podatkov je seveda potrebno iskati v predhodno zbranih obvestilih in ne zgolj s predvidevanjem policista.

3.3 Upravljanje tveganj v povezavi z izvajanjem pooblastil pri zbiranju podatkov

Pri upravljanju tveganj v povezavi z izvajanjem pooblastil pri zbiranju podatkov, bo policija poskušala minimizirati tveganja z naslednjimi ukrepi:

3.3.1 Tveganja, da predlagana pooblastila ne bodo učinkovita za doseg cilja

Policija bo s predhodno zbranimi obvestili ocenila potrebo po določenem pooblastilu in ga uporabila kot skrajni ukrep. Za uporabo pooblastila bo policija zaprosila s pismenim predlogom, kjer bo navedena tudi verjetnost, da bo predlagani ukrep učinkovit za iskanje osebe.

Potrebno je še navesti, da strokovna literatura, ki govori o taktiki in metodiki iskanja pogrešanih oseb, poudarja pomen opravljanja razgovorov z osebami, ki so imele zadnje stik s pogrešanim. V nekaterih primerih se zgodi, da lahko pridemo do teh oseb le skozi uporabo predlaganih pooblastil.

3.3.2 Tveganja v zvezi z odobritvijo posameznih pooblastil

Policisti bodo najprej morali zbrati ustrezna obvestila in na osnovi teh zaprositi za ustrezen ukrep. Vsebina predloga bo morala vsebovati elemente, ki bodo utemeljevali nujnost in potrebnost posameznega pooblastila, pri čemer se bo sledilo varovalom iz začetka tega (tretjega) poglavja.

3.3.3 Tveganja, da bi pri zbiranju podatkov prišlo do prekomernega obsega zbranih podatkov

Pri uporabi predlaganih pooblastil je potrebno ves čas strmeti zgolj in samo k iskanju pogrešane osebe. Tako bi tudi podatki bili sicer prekomerno zbrani vendar ne bi bili

uporabljeni, saj so ti podatki namenjeni zgolj preverjanju osebe v prostoru in času z namenom najdbe. Kakršnakoli avtomatska obdelava podatkov, pridobljenih s predlaganimi pooblastili ne bo mogoča.

V predlogu je za ukrepe, ki so bolj invazivne narave, predvidena odredba preiskovalnega sodnika, kateri nastopa kot garant za zakonito uporabo pooblastil. Policisti bodo sledili odredbi in na ta način pridobili podatke, kateri bodo sicer zakonito pridobljeni, vendar se tudi v nadaljevanju z njimi ravna še posebno skrbno, kot je to navedeno v sedmem stavku predlaganega 43. člena ZNPPol.

3.3.4 Tveganje posega v pravice tretjih oseb

Pri pridobivanju podatkov je potrebno izločanje nerelevantnih podatkov že ob izvajanju pooblastila. To pomeni, da npr. pri vpogledu v podatke, shranjene na računalniku, policist zabeleži le podatke, ki so namenjeni razjasnitvi okoliščin pogošitve ali izsleditvi pogošane osebe. Morebitni drugi podatki ne smejo biti predmet tega pooblastila.

3.3.5 Tveganje, da bo poseg v zasebnost pogošane osebe nesorazmeren v primerjavi s pravico do življenja in zdravja te osebe

Policija išče osebe, za katere obstaja utemeljena verjetnost, da je neposredno ogroženo življenje ali telo pogošane osebe. Pri sprejemu prijave o pogošanju osebe se prijavitelji zatekajo k prikazu okoliščin, ki zadovoljujejo te potrebe. Policija mora opozoriti prijavitelja, da s tem krši zakon, sam policist, ki pogošano osebo išče, pa mora z zbiranjem obvestil priti do podatkov, ki bi kazali na pogoj ogroženega življenja.

3.3.6 Merjenje učinkovitosti predlaganih pooblastil pri iskanju pogošanih oseb

Potrebno bo prilagoditi informacijski sistem policije tako, da bo mogoče izvajati letno poročanje, iz katerega bo razvidna učinkovitost pooblastila:

- Podati bo potrebno število primerov, kjer je bilo posamezno pooblastilo uporabljeno
- Podati število primerov, kjer so bili z uporabo pooblastila pridobljeni ključni podatki za najdbo pogošane osebe

Sam ukrep za zmanjšanje tveganja neposredno sovпада z ukrepom za zmanjšanje tveganj, ki so povezana z zavarovanjem podatkov.

3.4 Upravljanje tveganj, povezanih z zavarovanjem zbranih podatkov

Policija bo morala v policijskem informacijske sistema izdelati aplikacijo, kjer bo mogoče centralno voditi Pregled postopkov in ukrepov za izsleditev iskane osebe in pod pogoji varovanja, ki velja za policijski informacijski sistem. S tem bo zagotovljena zaupnost, sledljivost uporabe in celovitost dnevniških zapisov. Aplikacija bo predstavljala le zbir podatkov in ne bo omogočala avtomatsko obdelavo podatkov v smislu iskanja osebnih podatkov po evidencah. Trenutno se to nahaja na policijskih enotah v papirnati obliki.

3.5 Upravljanje tveganj povezanih z uporabo podatkov

S predlaganimi pooblastili pridobljeni podatki so namenjeni zgolj razjasnitvi okoliščin pogošitve in izsleditve pogošane osebe. Verjetno obstaja verjetnost, da bi te podatke, ki so zbrani brez suma kaznivega dejanja, uporabili pri preiskavi kaznivega dejanja. Le to ne bi bilo mogoče, saj bi imela policija in posledično tožilstvo hude probleme s prikazom dokazov, pridobljenih skozi ta pooblastila.

Po uporabi pooblastila bo potrebno napisati poročilo o izvedbi pooblastila. Le to postane tudi predmet rednih in strokovnih nadzorov, ki se vršijo obdobjno in po potrebi.

3.6 Upravljanje tveganj povezanih s hrambo in uničenjem podatkov

Tudi to tveganje se bo zmanjšalo z izdelavo primerne aplikacije, kjer bo izbris podatkov vezan neposredno na ukinitvev ukrepa iskanja pogošane osebe.

4 TEST SORAZMERNOSTI

Predlagana pooblastila so predvsem posledica dosedanjih izkušenj policije pri iskanju pogošanih oseb in nenazadnje bližnjih ter javnosti, kar je bilo v preteklosti že izkazano celo skozi medije. Vsekakor si policija ne more privoščiti podlegati pritiskom javnosti in poskušati izvajati neupravičena pooblastila, čeprav z namenom reševanja življenj, kar je tudi osnovni namen iskanja pogošanih oseb. Zato predlagamo spremembo 43. člena ZNPPol, ki ga dopolnjujemo s petimi novimi pooblastili, pri čemer pa sprememba zakona predvideva tudi varovalke za zmanjšanje tveganja neupravičene uporabe pooblastil pri iskanju pogošanih oseb.

S testom sorazmernosti poskuša policija prikazati nujnost, primernost in učinkovitost ter sorazmernost predlaganih pooblastil pri iskanju tistih pogošanih oseb, za katere je glede na okoliščine mogoče domnevati, da potrebujejo pomoč.

4.1 Nujnost

Policija posveča iskanju pogošanih oseb veliko pozornosti. Pri tem sodeluje tako s prijavitelji oz. bližnjimi pogošane osebe kot tudi s širšo javnostjo. Za potrebe najdbe pogošane osebe zbira obvestila in informacije, opravlja razgovore, preverja po evidencah, izvaja iskalne akcije, sodeluje s tujimi varnostnimi organi, razpiše iskanja itd. Za izvajanje vseh teh t.i. klasičnih metod dela je potrebno zagotoviti precejšen kadroviski potencial, pri čemer v posameznih primerih tako iskanje pogošanih oseb postane vsebinsko, časovno in krajevno preobsežno.

Policisti začnejo iskanje oseb s klasičnimi metodami, vendar v nekaterih primerih tako iskanje ne obrodi sadov, iskanje pa postane predolgotrajno. Zato potrebuje policija s ciljem reševanja življenja ljudi hitrejše metode, ki bi bile učinkovite v kratkem času in bi tudi predstavljale manjšo obremenitev za policijo. Pri tem seveda predlagani ukrepi posegajo v varstvo zasebnosti, vendar bo v nadaljevanju test sorazmernosti prikazal, ali upravičeno.

Odkritje oseb s strani policije je v mnogih primerih še vedno naključno, še bolj pa je zaskrbljujoče dejstvo, da si svojci sami pomagajo in zavestno kršijo zakone, da bi le prišli do podatka, kje se njihov bližnji nahaja. Pregledujejo prostore pogrešanega brez zagotovljenih pravnih norm za tak ukrep, iščejo računalničarje, ki znajo »razbijati« kodo z vstop v računalnik in elektronsko pošto z družbenimi omrežji ter izvajajo iskalne akcije na najbolj možnih lokacijah, kjer pa se pogrešana oseba pravzaprav v času od pogrešanja ni gibala.

Pogrešane osebe večkrat tudi ne zaupajo okolju in svojega življenja ne delijo z nikomer. Še posebej v teh primerih je policija omejena pri iskanju pogrešanega s klasičnimi metodami, sama pridobitev podatkov s predlaganimi pooblastili pa lahko ponudi policiji bistveno več informacij. Vsekakor mora policija že predhodno zbrati dovolj informacij, da je mogoče pristopiti k predlaganim pooblastilom, v samem predlogu za izvedbo pooblastila pa tudi pojasniti nujnost oz. pogoj reševanja življenja.

Pooblastila tudi omogočajo pravočasno zbiranje podatkov za primere, če bi se kasneje, tudi čez več let, izkazal sum kaznivega dejanja. Nekateri upravljavci podatkov le-te brišejo relativno kmalu (videonadzorni sistemi), v drugih primerih pa jim zakonska omejitev ne dovoljujejo daljšo hrambo podatkov (podatki operaterja mobilne telefonije). V vseh teh primerih si kasneje pri preiskavi suma kaznivega dejanja ne moremo pomagati s podatki, ki ne obstajajo več. Poseg v zasebnost posameznika je v teh primerih res zelo invaziven, vendar se je potrebno zavedati, da gre največkrat za obravnavo najhujših kaznivih dejanj zoper življenje in telo. Za policijo to pomeni, da razpolagajo s podatki, do katerih sicer ne bi mogli priti in lahko predstavljajo bistveni dokazni element v kazenskem postopku zoper storilca. To lahko utemeljemo z izkušnjami, s katerimi se srečuje Skupina za preiskovanje starih nerešenih umorov, kjer so ravno podatki, ki jih predlagana pooblastila omogočajo pridobiti, bistveni manjkajoči člen pri preiskavi pogrešane osebe⁴. Pri tem poudarjamo, da s predlaganimi pooblastili ni dovoljeno zbiranje podatkov zaradi morebitnega suma kaznivega dejanja, pač pa so namenjena ravno v primerih, ko tega ni. V opombi naštetih primeri so le nekateri od tistih, kjer je v začetku šlo za klasično pogrešanje, kasneje pa se je izkazalo, da gre za sum kaznivega dejanja umora, vendar v tistem trenutku podatkov ni bilo mogoče več pridobiti.

Pogostosti potrebe po predlaganih pooblastilih policija ne more podati, saj statistike ne vodimo na tak način, da bi lahko to zaznali. Izhajamo pa še vedno iz podatka, da je letno v povprečju 400 prijav pogrešanih oseb in da se po ca. 2 -3 dneh samih vrne domov približno 60 – 70%. Kar pomeni, da policija išče daljše časovno obdobje, torej več kot tri dni približno 250 oseb, to je 4 – 5 oseb tedensko. V koliko primerih bo dejansko potrebno izvajati predlagana pooblastila bo pokazala šele praksa, vendar že te številke izkazujejo, da bo potreba po njih izkazana relativno pogosto.

Z navedenimi dejstvi ocenjujemo nujnost uporabe predlaganih pooblastil za iskanje pogrešanih oseb, saj njihova uporaba pomeni bistveno višjo stopnjo varovanja zdravja in življenja ljudi, kar je pravzaprav ena od najpomembnejših ustavnih vrednot.

4.2 Primernost in učinkovitost

---

⁴ Primeri pogrešanih oseb Mojca Fišer, Helena Sedej, Nikolič Predrag in ostali. Bolj znan tak primer je bil po dveh letih preiskan umor mladega fanta iz Dolenjske – Jure Plevnik

Policija ocenjuje, da je uporaba predlaganih pooblastil za potrebe iskanja pogrešanih oseb lahko primerna in učinkovita. Potrebno se je zavedati, da z iskanjem pogrešanih oseb, ki jih določa predlagani 43. člen ZNPPol pravzaprav predstavlja varovanje življenja in zdravja ljudi. V preteklosti se pri iskanju pogrešanih oseb policija ni mogla posluževati tovrstnih »orodij«, zato tudi ne moremo vedeti, ali bi predlagana pooblastila pripomogla k najdbi oseb. Primerov, ko so pogrešane osebe odšle od doma brez kakršnegakoli predhodnega znaka je v praksi veliko in večdnevno iskanje socialnega kroga oseb in informacij je za policijo vedno predstavljalo hudo časovno breme, za domače pa psihološko. S predlaganimi pooblastili bi policija hitreje prišla do podatkov in tudi hitreje ukrepala ter ob najdbi tudi primerno odreagirala v vsakem posameznem primeru.

Že v analizi tveganj je izpostavljeno zbiranje podatkov, ki se hranijo do najdbe osebe. Zavedamo se, da gre lahko v posameznih primerih za nesorazmerno dolg rok hranjenja podatkov, vendar je pri tem potrebno tudi poudariti, da podatki, ki so zbrani z namenom razjasnitve okoliščin in izsleditev pogrešane osebe niso predmet nobenih zbirk z avtomatizirano obdelavo podatkov. Podatki o osebi se le hranijo s ciljem iskanja pogrešane osebe, za katero so zbrani.

V policiji se zavedamo pomembnosti našega dela pri iskanju pogrešanih oseb in prav predlagana pooblastila kažejo na to. Njihova invazivnost v zasebnost je visoka, vendar je zavedanje o tem, da smo naredili vse potrebno za uspešno najdbo osebe bistvena za izvajanje svojega poslanstva v skupnosti. Predlagana pooblastila predstavljajo potrebno.

Učinkovitost predlaganih pooblastil bomo lahko na policiji ocenjevali šele na podlagi izkušenj, ki jih bomo pridobili z uporabo orodij. V ta namen bo izdelana aplikacija, ki bo zbirala podatke o uporabi in učinkovitost predlaganih pooblastil, ti podatki pa bodo postali del letnih in polletnih poročil. Menimo, da bo prava učinkovitost znana šele po petih letih uporabe.

Z navedenimi dejstvi ocenjujemo primernost predlaganih pooblastil, saj potreba po njih izhaja iz izkušenj v preteklosti. Njihova uporaba bo primerna za iskanje pogrešanih oseb, za katere je glede na okoliščine mogoče domnevati, da potrebujejo pomoč, v skrajnih primerih pa tudi takrat, ko se bo kasneje izkazalo, da je pogrešanje osebe posledica kaznivega dejanja. V takih primerih je policija praviloma za uporabo pooblastil iz Zakona o kazenskem postopku prepozna.

4.3 Sorazmernost v ožjem smislu

Pri testu sorazmernosti v ožjem smislu tehtamo, ali je poseg v zasebnost posameznika, to je pogrešane osebe, sorazmeren s pravico do življenja te pogrešane osebe. Pri tem lahko vedno izpostavimo možnost, da pogrešana oseba ne želi biti najdena in ne želi deliti informacij o svojem življenju z nikomer. Ugotavljamo torej tudi, ali je v takih primerih močnejši interes drugih pred zasebnostjo pogrešane osebe. Menimo, da tega ne moremo gledati skozi prizmo izpostavljenega problema, saj je takih primerov malo in še ti se običajno končajo z vrnitvijo v sredino, ki je pogrešanje zaznala.

Evropska komisija je v preteklosti že odločala o očitkih o posegu v zasebno življenje in pri tem zavrnila pritožbe tudi v primerih obveznosti privezovanja z varnostnim pasom, obvezne uporabe prehodov za pešce v prometu, varnostnih ukrepov zaradi varstva delavcev, odvzema vozniškega dovoljenja, kot tudi glede uživanja alkohola in mamil, ipd. Ti ukrepi so bili utemeljeni z varstvom posameznikov, vendar je bila pravica do varnosti postavljena v

prioritetni položaj nasproti pravici do zasebnosti. S to ugotovitvijo test sorazmernosti v ožjem pomenu nadaljujemo v smislu ugotavlja ali je teža morebitnih posledic posega v informacijsko zasebnost posameznika uravnotežena z učinki javne varnosti, ter varnosti ljudi in njihovega premoženja, ki bodo zagotovljene s predlaganimi pooblastili. Ali lahko policija izvaja predlagana pooblastila za iskanje pogrešanih oseb iz 43. Člena ZNPPol, pri tem pa se izkaže, da pogrešana oseba tega ni hotela in ali to prekoračuje sorazmernost v ožjem smislu? Menimo, da je ravno z zgoraj naštetimi primeri Evropska komisija že ponudila odgovor.

Po ustaljeni ustavnosodni presoji pomeni vsako zbiranje in obdelava osebnih podatkov poseg v t.i. informacijsko zasebnost posameznika. Kljub temu ta človekova pravica ni absolutna, zato se mora posameznik zavedati te omejitve in dopustiti posege v tovrstno obliko zasebnosti zaradi prevladujočega splošnega interesa in ob izpolnjevanju ustavno določenih pogojev. Pri tem bi lahko ocenili, da je poseg v zasebnost posameznika z namenom reševanja (njegovega) življenja tudi v interesu države, saj varovanje življenja in zdravja ljudi spada v kategorijo posebej pomembnih dobrin.

Zbiranje podatkov pri izvajanju predlaganih pooblastil se bo izvajalo le v primerih iskanja pogrešanih oseb iz 43. člena ZNPPol z namenom razjasnitve okoliščin pogošitve in izsleditve pogrešane osebe. Pri tem se bo upoštevalo utemeljeno verjetnost nevarnosti za življenje pogrešane osebe, predhodno uporabljenih klasičnih metod dela policije in realno možnost pridobitve relevantnega podatka z izvedbo pooblastila. Pri najbolj invazivnih pooblastilih je v predlogu predvidena odredba preiskovalnega sodnika kot garanta tudi sorazmernosti uporabe pooblastila. Manimo, da bo preiskovalni sodnik glede na izkušnje iz kazenskega prava znal pretehtati vpliv pooblastila na zasebnost v primerjavi s pričakovanim rezultatom in s tem ves čas skrbel za sorazmernost tudi v širšem smislu.

Podatki, ki bodo nastali pri uporabi predlaganih pooblastil, se bodo hranili v Pregledu postopkov in ukrepov za izsleditev iskane osebe in ne bodo namenjeni avtomatizirani obdelavi in iskanju po njih. Menimo, da bi s tem presegli sorazmernost, saj za iskanje pogrešanih oseb avtomatske obdelave med podatki o sami pogrešani osebi ni potrebno. Potreben je le zbir podatkov, ki ponuja informacijo o opravljenih načinih iskanjih in predvidenih iskanjih pogrešane osebe.

S sorazmernostjo v ožjem pomenu je tesno povezan tudi rok hrambe podatkov, ki mora biti določen v razumni povezavi z dosego ustavno dopustnega cilja. Podatki o pogrešanih osebah so shranjeni dokler policija osebo išče, to je dokler je ne odkrije. Ker so to v nekaterih primerih izredno dolgi roki je predvidena varovalka podaljševanja ukrepa pogrešanja osebe, to je na vsakih 5 let. Takrat policija tudi preveri morebitne novonastale okoliščine pogrešanja, če že prej ne, in po potrebi podaljša ukrep. Ukrepa je konec ob odkritju osebe in ob zbrisu ukrepa se izbrišejo tudi podatki, vezani na ukrep pogrešanja.

V luči varovanja informacijske zasebnosti je neselektivnost pri zbiranju in hrambi podatkov ključni dejavnik, saj se s tem v prevladujočem delu posega v informacijsko zasebnost tistih oseb, ki z namenom obdelave podatkov nimajo nobene zveze. Neselektivnost zbiranja in hrambe podatkov je potrebno sorazmerno omejiti z zagotovitvijo enakovrednih protiuteži oziroma učinkovitih varovalk, ki smo jih predhodno navedli (poglavje 3.3.3). Kot pomembna protiutež neselektivnosti je prav gotovo selektivna oziroma usmerjena uporaba teh podatkov zgolj na iskanje pogrešane osebe in neavtomatizirani obdelavi teh podatkov. S tem ta ukrep neposredno ne posega v pretežni meri v pravice državljanov, ki z namenom zbiranja podatkov nimajo nobene zveze.

Z navedenimi dejstvi utemeljujemo predlagana pooblastila kot sorazmeren poseg v (informacijsko) zasebnost posameznika, saj ob predlaganih varovalkah za upravljanje tveganj pripomorejo k ohranitvi življenja in zdravja pogrešane osebe. To je pravzaprav tudi osnovni namen predlaganih pooblastil, pri čemer se pa zavedamo občutljivosti zbranih podatkov in skrbnosti, ki jo moramo posvečati tako zbranim podatkom.